

Abramowicz/Abramowiczówna Zofia

Data urodzenia: 1906

filolog filolożka klasyczna, leksykografka, tłumaczka literatury greckiej i rzymskiej, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, członek zwykły członkini zwyczajna Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1953–1988.

Urodziła się w Wilnie w rodzinie inteligenckiej Ludwika, działacza niepodległościowego, i Julii Salmonowiczów. W 1924 r. ukończyła Państwowe Gimnazjum im. Elizy Orzeszkowej w rodzinnym mieście. W latach 1924–1931 studiowała filologię klasyczną i archeologię klasyczną na Wydziale Humanistycznym USB w Wilnie. W październiku 1931 r. rozpoczęła pracę w Katedrze Filologii Klasycznej USB. W 1937 r. uzyskała stopień doktora. Pracowała także jako nauczycielka łaciny w Gimnazjum Nazaretanek (1928–1929) i Gimnazjum im. Tadeusza Czackiego (1930–1932). W 1938 r. otrzymała stypendium Funduszu Kultury Narodowej do Institut für Altertumswissenschaft w Berlinie. W czasie wojny włączyła się w tajne nauczanie (język łaciński na kompletach licealnych), oficjalnie pracowała jako korektorka w redakcji „Prawdy Wileńskiej” (1940–1941), potem tłumaczka niemiecko-litewska w Wileńskim Inspektoracie Leśnym. W 1943 r. w wyniku represji jako zakładnik na dwa miesiące trafiła do obozu koncentracyjnego w Prawieniszkach (pod Kownem). W lipcu 1945 r. znalazła się w Toruniu i rozpoczęła pracę jako starsza asystentka w Katedrze Filologii Klasycznej w UMK, zwolniona z przyczyn politycznych w 1949 r. i zatrudniona jako etatowy pracownik – korektorka tekstów łacińskich – w TNT. W 1951 r. uzyskała habilitację zatwierdzoną w 1957 r. W 1956 r. wróciła na UMK, początkowo jako adiunkt, by w 1957 r. otrzymać nominację na stanowisko docenta w Katedrze Filologii Klasycznej. W 1965 r. Senat UMK wystąpił o mianowanie jej profesorem nadzwyczajnym, co nastąpiło dopiero w 1973 r. W 1976 r. przeszła na emeryturę. Była redaktorką czterech tomów *Słownika grecko-polskiego* (wyd. 1958–1965). Przez wiele lat ręcznie przepisywała książki systemem Braille’a. Była członkiem członkinią wielu towarzystw naukowych, w tym Polskiego Towarzystwa Filologicznego, Towarzystwa Naukowego KUL, Wydziału II TNT (Filologiczno-Filozoficznego) i od 1972 r. przewodniczącą Komitetu Redakcyjnego Wydawnictw tego Wydziału. Swoją filologiczną zbiorówkę przekazała Katedrze Filologii Klasycznej UMK. Zmarła w Warszawie. Pochowana na cmentarzu św. Jerzego w Toruniu.

Literatura:

1. Appel W., Abramowiczówna Zofia (1906–1988), filolog klasyczny, [w:] Toruński słownik biograficzny, t. 2, red. K. Mikulski, Toruń 2000, s. 17–19.
2. Bibik B., Kola A. F., Mistrzynie: kobiety w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu: przypadek Zofii Abramowiczówny, „Nauki o Wychowaniu”, 2019, t. 8, nr 1, s. 329–334.

Anna Supruniuk